

τ ᾱ 2 (ἀντίθ. ἄρχεσθαι). Τελευτῶ/παύω νὰ ὑπάρχω, cease to exist, Παρμενίδης 19.2 οὕτω τοι κατὰ δόξαν ἔφν τάδε καί νυν ἔασι καὶ μετέπειτ' ἀπὸ τοῦδε τ ε λ ε υ τ ῆ σ ο υ σ ι τραφέντα Μέλισσος 2.5-6 εἰ μὲν γὰρ ἐγένετο ... (ἐ τ ε λ ε υ τ ῆ σ ε γὰρ ἂν ποτε γενόμενον)· ὅτε δὲ μήτε ἤρξατο μήτε ἐ τ ε λ ε υ τ ῆ σ ε ν, αἰεί τε ἦν καὶ αἰεί ἔσται 3. Τελειώνω/ἀπολήγω, end/finish, Διογένης 6. 28-30-43 ἀφ' ἐκατέρας δ' αὐτῶν, ἧ τ ε λ ε υ τ ᾱ, σχίζονται (sc. φλέβες) εἰς τὴν κεφαλὴν πολλαὶ ... τ ε λ ε υ τ ῶ σ ι δὲ παρὰ τὸ οὖς ἐκάτε- ραι ... τείνουσιν εἰς τοὺς νεφροὺς καὶ τ ε λ ε υ τ ῶ σ ι ν εἰς τοὺς ὄρχεις τοῖς ἀνδράσι, ταῖς δὲ γυναιξὶν εἰς τὰς ὑστέρας 4. Τελειώνω/ καταλήγω, end in, Δημόκριτος 238 τ ε λ ε υ τ ᾱ γὰρ ἐς κακοδο- ξίην ... ὁ παρεκτεινόμενος τῷ κρέσσονι.

τελευτή (ἀντίθ. ἀρχή) 1. Τέλος/λήξη, end, Μέλισσος 2.3-5-7 ἀρχὴν οὐκ ἔχει οὐδὲ τ ε λ ε υ τ ῆ ν ... ἄπειρόν ἐστιν ... ἀρχὴν ἂν εἶχεν ... καὶ τ ε λ ε υ τ ῆ ν ... οὐκ ἔχει ἀρχὴν οὐδὲ τ ε λ ε υ τ ῆ ν· οὐ γὰρ αἰεί εἶναι ἀνυστόν, ὅ τι μὴ πᾶν ἔστι Ἐμπεδοκλῆς 8.2 οὐδέ τις οὐλομένου θανάτοιο τ ε λ ε υ τ ῆ Ὁκελλος 8 ἡ τριὰς πρώτη συνέστησεν ἀρχήν, μεσότητα καὶ τ ε λ ε υ τ ῆ ν.|| Πυθαγόρειοι C 6 (DK I 466,10) μηδ' ἐσθίειν ὅσα μὴ θέμις, γέ- νεσιν, αὔξησιν, ἀρχήν, τ ε λ ε υ τ ῆ ν 2. Τέλος τοῦ βίου/θάνατος, end of life/death, Δημόκριτος 297.5 φόβοις ταλαιπωροῦνσι, ψεύ- δεα περὶ τοῦ μετὰ τὴν τ ε λ ε υ τ ῆ ν μυθοπλαστέοντες χρόνου.

τέλος 1. Τέλος/τέρμα, end, Ἀλκμαίων 2 τοὺς ἀνθρώπους ... διὰ τοῦτο ἀπόλλυσθαι, ὅτι οὐ δύνανται τὴν ἀρχὴν τῷ τ έ λ ε ι προ- σάψαι. || εἰς τέλος. Στὸ τέλος, at the end, Ἐμπεδοκλῆς 146.1 εἰς δὲ τ έ λ ο ς μάντεις τε καὶ ὕμνοπόλοι καὶ ἱητροὶ καὶ πρόμοι ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισι πέλονται. Πρβλ. τέρμα. 2. Τέλος/τελευ- τή, end/conclusion, Μέλισσος 4 ἀρχὴν τε καὶ τ έ λ ο ς ἔχον οὐδὲν οὔτε αἰδίων οὔτε ἄπειρόν ἐστιν 3. Ἀποτέλεσμα/ἐκβαση, result/outcome, Δημόκριτος 269 τόλμα προήξιος ἀρχή, τύχη δὲ τ έ λ ε ο ς κυρίη.

τέμνειν (τύπ. τάμνειν). Τέμνω/κόπτω, cut, Ἡράκλειτος 58 οἱ ... ἰατροὶ ... τ έ μ ν ο ν τ ε ς, καίοντες ..., ἐπαιτέονται μηδὲν

ἄξιοι μισθὸν λαμβάνειν. || Δημόκριτος 155 εἰ κῶνος τέμνοιο παρὰ τὴν βάσιν ἐπιπέδῳ 2. Χαράσσω/ἀνοίγω, carve/open out, Ἐμπεδοκλῆς 100.5 αἰθέρι δ' εὐπορίην διόδοισι τετμήσθαι 3. Ἀπονέμω/ἀποδίδω, bestow/render, Δημόκριτος 263 δίκης καὶ ἀρετῆς μεγίστην μετέχει μοῖραν ὁ [τιμᾶς] ἀξίας τὰς μεγίστας τάμνων.

τενθρηνιώδης. Πολυδιάτρητος, multi-perforated, Δημόκριτος A 155 (DK II 126,29) οἱ δὲ ἄκερω ταῦροι τὸ τενθρηνιώδεις ... ἐπὶ τοῦ βρέγματος οὐκ ἔχοντες.

τέρην. Ἀπαλὸς/μαλακός, soft, Ἐμπεδοκλῆς 100.6-11-22 ἔνθεν ἔπειθ' ὁπότεν μὲν ἀπαῖξῃ τέρεν αἶμα ... εἰς ὕδατος βάπτῃσι τέρεν δέμας ἀργυφέοιο ... ὥς δ' αὐτως τέρεν αἶμα κλαδασόμενον διὰ γνίων.

τέρθρον. Ἀκρο/ἐπιφάνεια, end/surface, Ἐμπεδοκλῆς 100.4 καὶ σφιν ἐπὶ στομίῳις πυκναῖς τέτρηνται ἄλοξιν ῥινῶν ἔσχατα τέρθροα διαμπερές.

τέρμα 1. Τέρμα/ὄριο, limit/boundary, Ἡράκλειτος 120 ἡοῦς καὶ ἐσπέρας τέρματα ἢ ἄρκτος καὶ ἀντίον τῆς ἄρκτου οὗρος αἰθρίου Διὸς Ἐμπεδοκλῆς 35.10 οὐ γὰρ ἀμεμφέως τῶν πᾶν ἐξέστηκεν ἐπ' ἔσχατα τέρματα κύκλου 2. Τέρμα/τέλος, end/terminus, Δημόκριτος 215 ἀδικίης δὲ δεῖμα ξυμφορῆς τέρμα. Πρβλ. τέλος.

τέρπειν. Τέρπω/εὐχαριστῶ, delight/gladden, Δημόκριτος 232 τῶν ἡδέων τὰ σπανιώτατα γινόμενα μάλιστα τέρεπει. || **τέρπεσθαι.** Τέρπομαι/χαίρω, be delighted/be merry, Δημόκριτος 200 ἀνοήμονες βιοῦσιν οὐ τέρεπόμενοι βιοτῇ 201 ἀνοήμονες δηναιότητος ὀρέγονται οὐ τέρεπόμενοι δηναιότητι.

τερπνός. Τερπνός/εὐχάριστος, delightful/pleasant, Δημόκριτος 211 σωφροσύνη τὰ τέρπνὰ ἀέξει καὶ ἡδονὴν ἐπιμείζονα ποιεῖ.